

~~1335~~ 1336

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

1336

Title:

~~1335~~ 1336

1336

1338

Incomplete

C on 21st 2112

:	Kashi Vishwanath	Puja	:	Title
:	:	:	:	Author
:	:	:	:	Editor
:	:	:	:	Year, Vols.
SLW	:	:	:	Publisher
1338	:	Pages 1620	:	Remarks

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशिवाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ पुरा वैष्णवसुखे कारीनिर्मिते देवैः ॥ १ ॥ प्रार्थितं मां महाभक्त्या भक्त्या तं कुरु ॥
॥ दूरात् ॥ कारीवासि समस्तैः कारीयात्रस्तुता ध्याता ॥ २ ॥ पुत्रपौत्राभि वृद्धपथैः सर्व
॥ कांते नु कारं ॥ तद्गुरुस्य महागुरुं प्रवक्ष्यामि यथाश्रुत्वा ॥ ३ ॥ सकलं निष्कलं प्रोक्तं
॥ विविधं तनुकारं ॥ निरुत्तमं नयदं ये तस्महा वै वक्ष्ये दंतलां ॥ ४ ॥ अहो रात्रं रात्रं
॥ गात्रं विधूमाग्नि समप्रभं ॥ सदा ध्यानरतो योगी भवेद्भुवः स्वयं ॥ ५ ॥ दिव्याय
॥ आसनसम्यक् निश्चेष्टतनुजागतः ॥ तदिहोतिप्रतीकारं जगत्कुलमंडितं ॥ ६ ॥

॥ मंदस्मिन्मुखोऽस्मिन्मुखं उच्छिक्नु उच्छिक्नु ॥ अर्धमात्रा महादिव्यं वृत्तं वाचं दार्ढ्यं
 ॥ स्वरे ॥ ७॥ स्फुरन्नादां तद्विद्या व्याना गयः पकीति नं ॥ एकीकाऽताग्राविकार्या ता
 ॥ कुमारमृगवागिने ॥ १॥ ३३ रमरणा निर्दयऽज्ञानमुद्रां च पुरा वं ॥ १४ तं देवा
 ॥ १५ देव शंभगवा न्यरमेश्वरं ॥ १॥ १६ एता मर देवा धौ कीरि षट् मकुला धिपि ॥
 ॥ निविडि कृतपादा ॥ १७ ध्यायेद्देव श्वरः स्वयं ॥ १० ॥ दुरस्त्रोपि न दुरस्त्रोपि उ
 ॥ १८ ॥ यि उ व डि तः ॥ विछीनः सर्वतो ददि सर्वव्यापि निरं जनः ॥ ११ ॥ कायस्तोपि
 ॥ न कायस्तः कायस्तोपि न छिद्यते ॥ कायस्तोपि न भुंजते नो कायस्तोपि न बाध्यते ॥ १२ ॥
 ॥ तिलमध्य यथा तैलं दूरी रमध्य यथा दूतं ॥

॥ पुष्पमध्ये यथा गंधं फलमध्ये यथा रसं ॥ १३ ॥ काष्ठा निवज्जकारो तु उक्ता कारो वा
 ॥ पुसंचरन् ॥ मनमस्तमनमध्यस्तमनस्तमनं व डि तं ॥ १४ ॥ मनस्तमनं आभा
 ॥ क्वा स्वयं सिद्धं तियोगिराट् ॥ सोपानं तु विना गौरी रो अरो दृष्टा विंश वत् ॥ १५ ॥
 ॥ साधनं तु विना न दृष्टा ॥ १६ ॥ कारः वथ छिन्नेत् ॥ १७ ॥ विना न मे स्पष्टं ध्यानां
 ॥ तिः कथं भवत् ॥ १८ ॥ ध्याने विना न मे ते दूषो अनहोरात्रं सदा गात्रं विधू माजि समं प्रभं ॥
 ॥ सदाभाव नशीलस्तु मुक्ता भवति बंधनात् ॥ १९ ॥ मगदुःखं नपि शांतिं न भुया
 ॥ ११० ॥ यो न बाध्यते ॥ प्रतिबंधं पञ्चायं ते सिद्धं दृष्ट्वा यथा गजः ॥ १११ ॥ राजा चोरा
 ॥ ११२ ॥ पीडास्तु भुया भुया न बाध्यते ॥ ११३ ॥

॥ अथ मन्त्रः ॥
॥ उरामरणापुण्यविश्वतराखंगतेनरां ॥ सयंसयंसयंसदेहापुनर्जन्मानवि
१५० ॥ धेतो ॥ प्रार्थने तु विना देवी कवमां न प्रसीदतीति ॥ २० ॥ अर्थमंतस्त्वक्षामीकुरुगध्वं
॥ समवल्लभे ॥ कायंकृतं धतंपराधमाधं दत्तमस्वयं भो सर्वसाममेताः ॥ ग्राशिपू
॥ एतमीडे ॥ सर्वाधमभ्यंतरराक्मृतेप्रसीदतीत्ये परमेश्वरार्यः ॥ २२ ॥ अत्र संकेत उत्तम
॥ यदेव देवा उगाधं तलोकार्चिते गौरिकांता ॥ रुकागो जागः स्फुरदिपदिपाप्रबोधकशा शरणं प्रप
॥ धे ॥ २३ ॥ वंदेतस्मि हंत समस्त पीठे ॥ प्रबोधबोध-स्फुरस्तप्रबोधः ॥ दिनाधसंपूर्जितसर्वसेतनको
॥ नमः शाश्वतविश्वनाथा ॥ २४ ॥ हुंकारविंशतिखुलु सिगुरादिमूलं उगाधं तमूलसकलागमबीडनी
॥ २५ ॥ तद्दीप्तमाधसहजान्तिजनिससाक्षिरावं पितृदिव्यरुद्रज्ञानिव मायसीडो ॥ २६ ॥

१० तं १२ को न्य र सु सुंदर विश्वेनाथा शांतं समस्त मुनिपुंगव हृत्वा वासं ॥ सांते समां ते सखि
गमवद मूर्ध्नि संस्रव्य विश्वत र विश्व पतिं प्रपद्ये ॥ २६ ॥ एकं चिदा विबुध यमाय समस्त माता
सर्व शिवं परम सुंदर माये मेवं स्वं श्री लक्ष्मी रूप खलु सर्व स्वस्त्य मेवं विश्वेश्वर मम गुरो शी
रणं प्रपद्ये ॥ २७ ॥ एका वद वस्त्र तुलिंग मालिंग मूर्ते संशांति संस्तुते निश्चिन्तमाने देते स्थ ॥
तत्त्व विश्वो पुनरन्य चे लेश नास्ति आदि से वर्णं ते ममः परस्तात् ॥ २८ ॥ इत्येवं विश्वेना
थस्य प्राथमेन १३ कि पूर्व वं ॥ मुक्ता ले वति बंधां त्यज्य मे वन संशयः ॥ २९ ॥ सकळं भक्ति भा
जे रम्य विहित योगिनां नेहा ॥ यत्र कुत्र स्थितो जीवी कार्या कार्या भवेत् ॥ ३० ॥ विश्वेश्वर
य पूर्ण यति मेलाय निजात्मने ॥ गुरोरा काय दृष्ट्वा ये अवधू ता यते नमः ॥ ३१ ॥ मुक्तारं ग

धरोत्तमः ॥ शिवयोगीश्वरसम्भवास्वगात्रं विदत्ता वनात् ॥ ४१ ॥ आत्मभावमीदं गृहं गोप
नीयं प्रयत्नतः ॥ परं ब्रह्म गुरोरभ्यासो रं पयः क्रमात्सदा ॥ ४२ ॥ अस्मदाद्योपपद्ये तं वंद्यं गुरु
परं परं ॥ विंदुं विना तु यो विप्रात्रिपुंड्रं धारणं कुरुते ॥ ४३ ॥ धिगधिगभूयो हितगात्रं
इति विश्वेराभाषितं ॥ उनेधमात्रा इति प्राक्तं विंदुभू मध्यं धारणं ॥ ४४ ॥ त्रिपुंड्रं तु त्रिमूर्ति
को त्रिपुंड्रं धारणं नृणां ॥ तस्मात्स्वगात्रं संयते विगटं पंन संशयः ॥ ४५ ॥ यो गिं दनां सं
मस्यो प्राथना विदितं श्रुत्वा ॥ वेदगायत्रि कांता द्या ब्रह्म लो गुरुपुंगवा ॥ ४६ ॥ पुनः पाप
मति मां स गुरुभाति सदा स्तु मे ॥ सो वित्रि वस्तुभः शोभो महादेव महाप्रभो ॥ ४७ ॥ पुनः ॥ ॥
सोस्वती पते विष्णो साक्षात्रे लोक्यतीरका ॥ पुनः ॥ ४८ ॥ परं ब्रह्म परं धाम तु यो वा प्राणा

॥ देवं दभगवन्स्वाभिनविधिवत्तोलोकात्तुः ॥ पुनः पापमतिमोक्षधर्मवृद्धिरुत्तममे ॥ ५० ॥
 ॥ वैभानरमहाविष्णोयज्ञेश्वरगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ५१ ॥ काष्ठराजमहावीराधर्मराजगुरुप्रभो ॥
 ॥ पु० ॥ ५२ ॥ नरकं दारिद्र्यं दुःखं निरर्त्तनीगुरुपुंगवः ॥ पुन० ॥ ५३ ॥ ज्ञेयं शोभनगन्धर्ववरण ॥
 ॥ ५४ ॥ ॥ ह्यगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ५४ ॥ वायव्यगुरुशौर्दलोत्सर्वशोभनगवच्छोभन ॥ पु० ॥ ५५ ॥ सौम्यशोभनगव ॥ ५६ ॥
 ॥ नृसाधनात्कुर्वन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ५६ ॥ इति शोभायमहादेवाभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ५७ ॥
 ॥ स्तनकादिसमस्तोभ्योकारं पयागुरुधर्मोः ॥ पु० ॥ ५८ ॥ विश्वेश्वरमहादेवाकाशीनाथजगत्
 ॥ दुरा ॥ पु० ॥ ५९ ॥ बिंदुमाधसर्वमनभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ६० ॥ धृतिराजमहादेवाभगवन्
 ॥ इति कोटिरुत्तमप्रभो ॥ पु० ॥ ६१ ॥ सर्वविघ्नहराशोभ्यो दंडपाणिगुरुप्रभो ॥ पु० ॥ ६२ ॥
 शिव

काष्ठभैरवसर्वमनदेविदेवं दद्यानिधे ॥ पु० ॥ ६३ ॥ परमाकाशविख्याताकाशीशेन
 गदुरा ॥ पु० ॥ ६४ ॥ हृषिकेशिकाख्यातागुह्यदेविदेवायका ॥ पु० ॥ ६५ ॥ गंगेशभीरविश्व
 शिवभैरवदेविदेव ॥ पु० ॥ ६६ ॥ भावसिद्धिप्रदक्षिप्रभकानीगुरुनाथकी ॥ पु० ॥ ६७ ॥
 मनाविदेविदेविख्याताभवाकीमोहावर्त्तके ॥ पु० ॥ ६८ ॥ पृथिव्याधिपतेनृलोकाभ्युप
 गुरुपुंगवो ॥ पुन० ॥ ६९ ॥ ज्ञेयं अधिपतेयं विष्णोभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ७० ॥ तजोधि
 पतेयं यदभगवन्गुरुपुंगवः ॥ पु० ॥ ७१ ॥ वायव्येधिपतेरस्यामिनृगुरुवैकुण्ठेश्वरप्रभो ॥ पु० ॥ ७२ ॥
 आकाशस्याधिपतेयगुरुवशीरसदाशिवः ॥ पु० ॥ ७३ ॥ भोजस्तथाधिपतेयगुरुवशी
 शिवशिवः ॥ पु० ॥ ७४ ॥

स्वगस्तीत्वाधिपते ये नुवायवे परमात्मने ॥ पु० ॥ ७५ ॥ चक्षुःस्तीत्वाधिपते ये गुरवे स र्यमूर्तो
 य ॥ पु० ॥ ७६ ॥ जिह्वास्तीत्वाधिपते ये गुरवे वरुण प्रभो ॥ पु० ॥ ७६ ॥ धारास्तीत्वाधिपते
 ये गुरवे वराह प्रभो ॥ पु० ॥ ७७ ॥ कर्वागस्तीत्वाधिपते ये वन्द्ये गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ७८ ॥
 हस्तीत्वाधिपते ये देवे दे गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ७९ ॥ पादस्तीत्वाधिपते ये गुरवे विष्णवे प्रभो ॥ पु० ॥
 उपस्थितस्तीत्वाधिपते ये प्रजापते महा गुरो ॥ पु० ॥ ८० ॥ पायुस्तीत्वाधिपते ये मरुतैर्गुरुरगुग वः ॥
 ॥ ८१ ॥ मनस्तीत्वाधिपते ये पुण्ड्र गुरुरगुग वः ॥ पुनः ॥ ८२ ॥ बुद्धिस्तीत्वाधिपते ये ब्रह्मणे
 अगुरो ॥ पु० ॥ ८३ ॥ अहंकारस्तीत्वाधिपते ये हरि गुरुरगुग वः ॥ पु० ॥ ८४ ॥ चित्तस्तीत्वाधि
 पते ये क्षत्रेण परमात्मने ॥ पु० ॥ ८५ ॥ चैतन्यस्तीत्वाधिपते ये सर्वे सत्ते गुरुरप्रभो ॥ ८६ ॥ पु० ॥

सर्वस्तीत्वाधिपते ये स वाधा भ्यन्तरे श्वरा ॥ पु० ॥ ८७ ॥ स्वयं प्रजापतिरति अंतश्च स्थिवध
 गुरो ॥ पु० ॥ ८८ ॥ अजीयमानो बहुधा ज्ञायते नो ज संशयः ॥ तदेव ब्रह्म त्वं विद्मि गुरवे
 ब्रह्मणे नमः ॥ ८९ ॥ अस्मिन् मंत्रे लोको रं व्यास्ये न च यं चरं ॥ तं पृथग्दर्शितं ये तन्नाम
 दिक्षाय योगिनाम् ॥ ९० ॥ एतन्मंत्रं जपन्ति संपुनः पापं न संशयं वेत्ते ॥ सर्वपापक्षयं स
 धपूतो न कति कतकान् ॥ ९१ ॥ द्वितीयं तु महा मंत्रं ब्रह्मस्यैव शक्तं सर्वतोऽप्येनं ब्रह्म
 यत्कर्मैकं सति तदं दियं ॥ ९२ ॥ तेन नाशय विश्वं शपाहि मां करुणानिधे ॥ गात्रे
 गात्रे मया हृत्प्राणं तेषां शयणं गणान् ॥ ९३ ॥ कपावां उगता वाधस्तन्निवारय शि
 वाय ॥ ९४ ॥ नमो महा वाधान् कुरु तीर्त्तं निवारणं ॥ ९५ ॥ अकृतं च गिरि

हुं ह्रीं स्वरं च पातो लेख्यं तैर्गौदे रवेने ॥ वा ॥ २० ॥ अतस्तदिधरत्वादिभूतलेख्यं
 न तु दृष्टं ॥ वा ॥ २१ ॥ अथो रात्रं मेयं गात्रे ज्ञात्वा स्वनमस्तु पुष्टिपु ॥ वा ॥ २२ ॥ नमोस्तु
 महादेवा नमस्तु वेनेश्वरा ॥ विभेभ्य रनमो मयं प्रसीदस्व तं मम ॥ २३ ॥ शिरोशि
 भ्यश्च रः स्वरः पुमुखं वागीश्वर मम ॥ हृदयं मे परं प्रेक्ष्य मूलाधारं सदाशिवः ॥ २४ ॥
 ज्ञानं नो मे सदा स्वरः तुभ्यं वा नमो श्रीजिज्ञासु नः ॥ कंठं मे नीलवंतं कर्णं मे
 कर्णं मे कुंठं मे ॥ २५ ॥ कपोलं मे कालं मे गंजं मे मतां मे वेश्वरः ॥ अथो ह्यं मापति स्वरः
 तु नो ॥ २६ ॥ स्तां मे वेश्वर ध्वजः ॥ २७ ॥ भुवस्त्वा तु मम स्वरः ॥ अधरं मे मृतेश्वरः ॥
 दंतां मे वेश्वर स्वरः ॥ तुभ्यं मे कंठं मे मृतेश्वरः ॥ २८ ॥ जिह्वां मे शिरः कांतां मे भुजं

मूलं महाबलः ॥ कंठं मे कपोलं मे वेश्वरः कंठां मे कपोलं मे ॥ २९ ॥ गच्छेत्तु
 भुजं कपोलं मे वेश्वरः ॥ जिह्वां मे शिरः कांतां मे भुजं ॥ कंठं मे कपोलं मे वेश्वरः ॥ ३० ॥
 हृदयं मे परं प्रेक्ष्य मूलाधारं सदाशिवः ॥ कंठां मे कपोलं मे वेश्वरः ॥ पादुस्त्वा नैव शस्त्रं न दृष्टं ॥ ३१ ॥
 कंठं मे दीप्तं तु स्वरः ॥ कुक्षं मे दृष्टं निजं हृदयं ॥ भुजं मे मम गवां नृस्त्वा तु भुजं संधो
 ज्ञात्वा मतिः ॥ ३२ ॥ कपोलं मे शिवस्त्वा तु मध्यं संधो मुगं तवः ॥ मणिं मे धामं मे महाजोहा
 ॥ मम स्वरः तुभ्यं मे वेश्वरः ॥ ३३ ॥ कर्णं मे कपोलं मे वेश्वरः ॥ अंशं मे गुणं मे अंशं मे विकापतिः ॥ कंठं
 संधो कां मे कंठं मे कपोलं मे कालं मे मृतेश्वरः ॥ ३४ ॥ अतस्तं मम स्वरः कपोलं मे वेश्वरः ॥

पृष्ठमभगवानस्त्वातु लं वि के नि १३३ न भवरः ॥ १३३ ॥ भगवान् भगवान् स्त्वातु गु धं गु धं वं
 दितः ॥ गु धं जि तं दि यं स्त्वातु वं लं वि म भ वं लं ॥ ३५ ॥ जं धे नं जं धे नं जं धे नं जं धे नं जं धे नं
 शानै रवः ॥ नु र स्त्वातु उ मा कां तो जं नु मे जं ग दी भवरः ॥ ३६ ॥ जं धो म शं वं र स्त्वातु गु धं
 वं जं भ र म म ॥ प्र प द पा र् व ती कां तो पा दो पा प प्र ना शी नः ॥ ३७ ॥ स वं गं भ ग वी नृ श्रे ष्ठा
 दृ द यं शार द प तिः ॥ स वा धा भ यं न र स्त्वातु वे द ग य त्रि व लु भ ॥ ३८ ॥ स वा वि त्रि व लु भ
 स्त्वातु स र्व चि त्ता भ व तं म म ॥ स र स्त्वातु स र्व वि धां न्ने अ रु नि र्गं ॥ ३९ ॥ नृ यं वा ॥ ४० ॥
 वं जं भ र म म ॥ का यं म र वं म य स्त्वातु मे नो वं गं मे नो म म ॥ ४० ॥ कु र्वे ॥ ४१ ॥
 पृष्ठमभगवान् अ रु का रं रु र म म ॥ पितं पि द र्ग व स्त्वातु स वं गं श भ व तं शि वः ॥ ४१ ॥

पृष्ठमभगवान्

॥ श शि शं ते रा वी द स्त्वातु नं इ द नु तं म यो धु ना ॥ त स वं र स्त्वातु मे स र्व लो क ना थ भ र भ व रः ॥ ४२ ॥ म म
 ॥ प्र व र द्धि दित व द्की नृ रि ना ग ग द्वा दि नृ वा धा नि वा र य त्रि प्र भ ग वी नृ श्रे ष्ठा शि वा इ न यः ॥ ४३ ॥ श्री
 ॥ द व ना म ने वे लो भो वं वि द्धं च ति पा द लो ग ॥ वा ॥ ४४ ॥ यं रा च र वि का र श्रे ष्ठा नि वि का र श्रे ष्ठा नि वि का र श्रे ष्ठा ॥ वा ॥
 ॥ ४५ ॥ जं तो प त्र द स र स्त्वातु जं वि स र्व स्त्वातु नृ नृ ॥ वा ॥ ४६ ॥ म लो नि ग ल वं ध स नं स र्व स्त्वातु र ता
 ॥ दृ पा त्वा ॥ वा ॥ ४७ ॥ स वा श म नृ ना रा य णे त्र द्वा द द्दी श ध श प तः ॥ वा ॥ ४८ ॥ स वा श म नृ ना रा य णे त्र द्वा द द्दी श ध श प तः ॥ वा ॥
 ॥ ४९ ॥ ग रु वा धा न श प तः ॥ वा ॥ ४९ ॥ अ ज या भ र म मो द्वा द्धि वि द्वा न्ना स र्व द स ॥ व लं व र वि धि
 ॥ म न ज ग र्वि ज स पु सि धु ॥ ५० ॥ वा ॥ ५० ॥ वि ल्प नृ ल नि वा स्ता द्वा वि भ व ना थ स्य १३ ति वा नृ ॥ क लं व र
 ॥ वि धि मा न वा धा धं ता न श प तः ॥ वा ॥ ५१ ॥ न मा शो ग म द्वा द्वा न म स प र म भ व रः ॥ स मा धो र ता तं र द न स
 ॥ वि द्वा नृ र ता नि ध ॥ ५२ ॥ र द्वा तं द दि म शो भा दु र्गो तं म ति वा र या ॥ अ ना वा स न म र तां वि ना द न्ये न जी व नं ॥
 ५३ ॥

॥१॥

हृदि सदा पयाशो भगवन् भक्तवत्सलः ॥ दयां करोत्यमधुना देवदेवमहाप्रभो ॥ ५६ ॥ अन्यथा शरीरं
राज्यादिना मेव शरीरं मेम ॥ तस्मात्कारणभावेन ॥ ५७ ॥ अयं देहि धनं देहि
विधां देहि महेव ॥ समस्तमखिलां देहि भगवन् परमेश्वर ॥ ५८ ॥ मार्गं मार्गं सदा यत्नं ॥
सर्वतो मेम ॥ सन्मार्गं निरतं शरणं तव शरणं यत्नमेव ॥ ५९ ॥ दुर्मार्गं निरतं ध्वंसं सदा ज्ञातं च ते ज्ञेयं ॥
नमस्तो भगवन् शरणं मेम सर्वसाक्षिण ॥ ६० ॥ विश्वेश्वर नमस्तस्मै प्रसीदस्व तं मेम ॥ इति प्रा
थनं मात्रं न दुर्गतिनात्र संभवति ॥ ६१ ॥ इति त्वं पलाशिनं सम्यक् निश्चेष्टुं तनुं उक्तं ॥ नमः ॥ ६२ ॥
द्वयं तु संयोज्य युग्मे द्वा द्वौ पुमान् ॥ ६३ ॥ बिंदुद्वयं संयोज्य ब्रह्म तारवमभ्यस्य ॥ सदा मे
१३३ कोटिस्तु उद्दिष्टं न भवेत् ॥ ६४ ॥ प्रकाशं तु भवस्य हं प्रहं स्वात्मोत्तरः ॥ ६५ ॥

॥१॥

सवाध्यायं तं स्वयं आविर्भूतं न वेत उज्ज्वलः ॥ ६६ ॥ उमात्मका यं न वेत्येवं स्वगात्रं तु ज्येष्ठा
रात्रिः ॥ राकारं रूपं रात्रिं मकारं मनुर्वर्जितं ॥ ६७ ॥ तस्मात्तु मतिविख्यातं स्वात्मोत्तरं म
कीर्तिः ॥ स्वात्मोत्तरं विभुस्य स्वयमेव न विद्यते ॥ ६८ ॥ अकारादि १३ कारां तं वं कारादृष्टं
देवतां ॥ प्रार्थयैदृधि वदत्या रं परं न वेत्तु ॥ ६९ ॥ प्रार्थनां तस्य वक्षामी मंत्रं तं ज्ञेयं
दंश्रु ॥ मूलाधारादि मूर्ध्नां तं मुमुक्षुना त्रिमध्यगं ॥ ७० ॥ सूर्यकोटिप्रतीकारं चंद्रकोटि
रामप्रभं ॥ भावयैदृधि वदत्या दुष्टा मरणाभीषि ॥ ७१ ॥ ब्रह्मरंध्रं पथे स्वामिन् गामि
माहं दयां कुरु ॥ हृदां वृत्त्यमधुना भगवन् परमेश्वर ॥ ७२ ॥ उतरं वृत्तिं गवामुत्तमं ॥ ७३ ॥
कारकाधिदेवता ॥ अयिं कव्यं नरुपाया कृष्णशिका य परमात्मनः ॥ ७४ ॥

॥ ह्रीं कर्तव्यमधुना भगवन्मरमोज ॥ त्रैलोक्ये पथे सम्यक् देवैर्लोकं श्रीलोकं
 समस्तं ॥ ५० ॥ ओम् नमो सर्वमूर्तये ओम् कारस्याधिदेवते ॥ अर्धं गमास्यरूपाय
 १०॥ शिवाय परमात्मने ॥ ७१ ॥ ह्रीं वां ० ॥ इष्टसिद्धिदाताया इष्टकारस्याधिदेवते ॥ इ
 दं ध्यामरमं वं ध्यायगुरवे परमात्मने ॥ ७२ ॥ ह्रीं वां ० ॥ इष्टो रः सर्वभूता ॥ ७३ ॥
 नां इष्टकारस्याधिदेवते ॥ इष्टो नः सर्वविधानां शिवाय परमात्मने ॥ ७४ ॥
 ह्रीं वां ० ॥ नमो नमो देवा नमो नमो कारस्याधिदेवते ॥ नमो नमो संहारयज्ञे शिवा
 य परमात्मने ॥ ७५ ॥ उर्ध्वरेतयि रूपाय नमो कारस्याधिदेवते ॥ उर्ध्वैताम
 सदायज्ञं गुरवे परमात्मने ॥ ७६ ॥ उर्ध्वरेतयि रूपाय नमो कारस्याधिदेवते ॥ ७७ ॥

॥ अहं मूर्ते प्रदः सधर्माकारस्याधिदेवते ॥ त्रैलोक्ये शकुलो ह्यरशिवाय परमात्मने ॥
 ॥ ह्रीं वां ७८ ॥ वीर्याय वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ रक्षोघ्न देवदेव शिवा ॥ ७९ ॥
 ॥ ह्रीं वां ८० ॥ लक्ष्मीधरहितोऽस्य हं लकारस्य ॥ लक्ष्मीवरसिखे भेषा शिवा ॥ ८१ ॥
 ॥ ह्रीं वां ८२ ॥ उकारमाधं स्त्रालो गं लकारस्य ॥ लोचने कुरु राय शिवाय परमा
 ॥ ह्रीं वां ८३ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥
 ॥ ह्रीं वां ८४ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥
 ॥ ह्रीं वां ८५ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥
 ॥ ह्रीं वां ८६ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥
 ॥ ह्रीं वां ८७ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥
 ॥ ह्रीं वां ८८ ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥ तं कुरु वं ध्यायगुरवे कारस्याधिदेवते ॥

सुपां॥८॥ अहानि नोदं विभेने आहोकाराधिदेव गोमे आधं तस्वराखी ज्ञान शिवा
 सुपां॥९॥ कीरणाधं तस्वराखी कारस्य॥ कार्य कारणाधीना यद्वरमात्म॥
 सुपां॥१०॥ स्वराखी ज्ञानमया धीरवकारस्य॥ रत्नमयं पुरुषाभावा यशो वायु परमाण
 सुपां॥११॥ गंगा नदी नाम दली नायग कारस्य॥ गुरुग मूला यगौरी शोरी वायु
 सुपां॥१२॥ धनमो नो रयो गींदुज कारस्य॥ धोरे संकरा राय शिवा य॥
 सुपां॥१३॥ उन्नतं वीर्यं नो उन्नतं पाणी नो उन्नतं कारस्य॥ अन्नो उन्नतं मूला य॥
 सुपां॥१४॥ चंद्रादृशे खरस्वामि नृप कारस्य॥ चंद्रा ननु प्रतीकार शिवा॥
 सुपां॥१५॥ छाया नया पलाश या उकारस्य॥ स्वदे मानंद भावा यशिवा॥
 सुपां॥१६॥ राधो गेरु पायद वायु ज कारस्य॥ निजं यं सर्वं लोकांना शिवा॥

सुपां॥१७॥ संकार बीर म गोवीर्य कारस्य॥ ज्ञानं ज्ञेयं यदेवा यशिवा॥
 सुपां॥१८॥ ज्ञानमो ज्ञस्वरूपो यज्ञ कारस्य॥ ज्ञेयं सदा सभावा यशिवा॥
 सुपां॥१९॥ देवदेवता यदेवा यज्ञ कारस्य॥ ललितं दृष्टिं दद्या यशिवा॥
 सुपां॥२०॥ उन्नतं वीर्यं सर्वं लोकांना उकारो अमृतं नो यज्ञ वायु शिवा॥
 सुपां॥२१॥ उमस्वरुप मरुतं यज्ञ कार॥ मृदा यम फनी राय शिवा॥
 सुपां॥२२॥ दुकावा धा प्रियो व्यापाठ कार॥ प्रोदाय परिपूर्ण यशिवा॥
 सुपां॥२३॥ एकारस्य धिदेवा यो अनुमाने स्वरुपिणे ओं तं परिपूर्ण यशिवा॥
 सुपां॥२४॥ ते मया यो दत्ता कारा त कारस्य॥ तस्मै मे मया भावा यशिवा॥
 सुपां॥२५॥

अथागति १३ ध्वं उर्याथ कारस्य ॥ रिमिगोयमहा देवाशिकाय ॥ वृषां ॥ २ ॥
 दवादिद न देन शी दकारस्य ॥ दक्षिणामूर्ते येरचाभिनुशिवाय ॥ वृषां ॥ ३ ॥
 ॥ १२ ॥ धामानंदमहा विष्णो धकारस्य ॥ धूर्जट मोधवास्वामि नृशिवाय ॥ वृषां ॥ ४ ॥
 निर्विकल्पाय निलोयन कारस्य ॥ निघमृताय सिद्धाय शिवाय ॥ वृषां ॥ ५ ॥
 प्रारब्ध हरितसुधं पकारस्य ॥ पार्वतिप्रारणा नाथाय शिवाय ॥ वृषां ॥ ६ ॥
 स्फुरस्फुरे कारुण्य दायक कारस्य ॥ प्रोक्ती जमूल देवाय शिवाय ॥ वृषां ॥ ७ ॥
 धा वृद्धाधमर वंश यल कारस्य ॥ जेधमरभ्रुदिवर्ताय शिवाय ॥ वृषां ॥ ८ ॥
 १२ गव नृसर्वलोका नां १२ कारस्य ॥ १२ व्याय १२ यनां १२ शिवाय ॥ वृषां ॥ १२ ॥

मर्मो जितो यर दायम कारस्य ॥ महा देवाय श्री माय शिवाय ॥ वृषां ॥ १० ॥
 यमाय धृतरु निष्ठा यय कार ॥ वायव्यप्रारणा नाथाय शिवाय ॥ वृषां ॥ ११ ॥
 रूपातीता यर दायर कारस्य ॥ राधेन राधेन रेखाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १२ ॥
 उज्जितो प्रारणा नाथाय लकार ॥ लक्ष्मीगौरि नृगेशाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १३ ॥
 यासाय परिपूरणाय लकारस्य ॥ व्यामोतीतो य देवाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १४ ॥
 शीघ्रं स्पृशो दिमूलाय शीकारस्य ॥ शाश्वतं परिपूरणाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १५ ॥
 वाङ्मय परिपूरणाय पकारस्य ॥ जेडमि रूद्रिग स्पृष्टं शिवाय ॥ वृषां ॥ १६ ॥
 सविधाराय मूलाय लकारस्य ॥ सुहृत् कृतं वेदाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १७ ॥
 उरुं काराध मुद्राय लकारस्य ॥ सोढा नाथाय रूद्रिगेशाय शिवाय ॥ वृषां ॥ १८ ॥

लुंविको लय लुगना देया लुकार स्ये ॥ लयाय नाद सौ पुमेशि वाय ॥ कृष्ण ॥ १० ॥
 १३ कार १३ त्रयी जाये १३ कार स्ये ॥ १३ त्रयः परमार्थो वाशि वाय परमार्थ ॥ कृष्ण ॥
 प्रारब्धं दारिद्र्यः सधा पेया शो दृष्टं देवे तं ॥ पाहि मां स्वकला पोया स कला मम ॥ १२ ॥
 वेवेगे ॥ रर स्वते न मरते सुखी जाग मदेव ते ॥ पेया शो दृष्टं देवा धो साधे तं
 प्रणामाभ्युद ॥ २२ ॥ पुनः पाप मति मोरुधे मर्वुदं सदा सुम ॥ इति प्रार्थ
 तगः पश्चात् पुनः पाप न संभव ॥ २३ ॥ ध्यात्वा द हनि रा कारं निर्मलीकृता
 वरुदा ॥ आः मरुं स्वरु मनेः कृत्वा न किंचिदपि भिंतये ॥ २४ ॥ इति म
 रण वृत्तं विप्रतरा लं गतं नृणां अति गुधं महा मंत्रयः पठे ध्यात्वा वा दयि ॥ २५ ॥
 मुदा वा मुक्ता वा पीमुका भवति बंधनात् ॥ अति गुधं महा मंत्रं च रमं सर्वे सिद्धि
 दा ॥ २६ ॥

सप्तका हिमलामंत्र पारायन फल प्रदं ॥ चतुःसुमुद्र पयै तं गोदानं फल दं शिवे ॥ २७ ॥
 उने तं व मधं फलं करुता न किं करुता ॥ स्वयं उपाय ते स्पष्टं सर्व मस्तु निवारणं ॥ २८ ॥
 सप्त सप्त न सं देहा जरा मस्तु निवारणं ॥ शिवं उपाय ते स्पष्टं पुनर्जन्म निवारणं ॥ २९ ॥
 त्रिकालं जपन्ति सदा दृष्टा वंधं हो जाग मूर्ति रं जिवी प्रुता ये ते तीरांगता भवन्तं ॥ ३० ॥
 उगतो लादि धरण्या दिव्यु वे नो नि चतुर्दश ॥ देवा सु र मनुष्या धै पु उये तं गो त्र संशयः ॥ ३१ ॥
 कारी वा शी स मस्तो फा कारी या त्र कृता जताः ॥ कुलकाटि सु मुति तां शिव के वं म
 नुया ॥ ३२ ॥ त्रिकालं तु स म का सा त्र द योगो धट वृताः ॥ शरीर सहित स्पष्टं
 वलं ॥ ३३ ॥ लेशो व तं नि मो जे न इ ध्या मरणा मा मुया ॥ नियम न ज
 पन्ति स पृता भवति पातका ॥ ३४ ॥ उने ज मां तं रं क तं पा प स भं न य भवे ॥

॥१६॥

मृदोका मुष्करो वा पीपुनैर्जन्मान विजेत ॥३५॥ गङ्गा रक्षा रक्षा दक्षिण द्वा देवा राक्षस
पञ्चगाः ॥ तस्य पीडा न कुर्वेती दिवि ॥ अं गोरि रक्ष कोः ॥३६॥ दुष्ट सत्त्व गङ्गा
देवाय ॥ रक्षा रक्षा यस्तथा ॥ पीडां तस्य न कुर्वेतीये को न्य पीडितो गङ्गा द्वाः ॥३७॥
सर्वे न व शमायांति रिपु हन्त ग तं भ्रियः ॥ अश्वा सयांति तं विद्या सिद्धि वैश्व
वे ॥ ३८॥ राजन्यो रोगो हा नां पश्वा दूयो न वा ध्ये तो ॥ आरा ति दुष्ट बा धर
पश्वा दूयो न सं ॥ ३९॥ स य मे व न सं दे हा विवा दा दि जे ड ॥ ४०॥ रा ज न्यो
र रि पी दुष्ट क दायि ना त वा ध्ये तो ॥ ४१॥ वि श्वे ना थ र्था त स्ये य वा ध्यं ति ॥ ४२॥
ते त र दू पी शा पी नां ॥ ४३॥ स य न सं श यः ॥ ४४॥ र दू न र्म स म स यां पु ज्ये त ना ज सं

रायः ॥ आत्म विधा इ दं दिव्यं अनुष्ठान स्थ को गिनः ॥ ४५॥ देवा सुर मनुष्या धो पु
उपे त ना ज सं रायः ॥ आत्म विधा जु प द रो शि वे सा र्थ्य ले यो नो ॥ ४६॥ सि
शिव रा व न सं दे हा सा सा दे ना सर म भ्वरः ॥ स य स व क ॥ न र्म दृ तो म व न सं
रायः ॥ ४७॥ स य र्म स य न र्म ॥ ४८॥ तां तं प्र प्र कृ ॥ ४९॥ न मा न र ॥ ५०॥ स य र प
ख यं ॥ ५१॥ त पृ थ क ॥ ५२॥ न व र्म य ॥ ५३॥ स य व यो गि शा दु र्मा स स र्व ज्ञा शि वः शिवः ॥
पर मा र्मा स यं गा तं ॥ ५४॥ रा तं र द स म र ॥ ५५॥ दे हा ना र्म स र्म गा तं स र्व र्म
शि वा र्म ॥ ५६॥ न र्म स र्म स र्म कृ ता र्म पं था ना रि ति ती ये र्म ॥ ५७॥ अधु ने वा न व
१३ व न्मु का रि दू भ व ति रा ध कः ॥ स य स व न सं दे हा कि म न्यः श्रा तु मि ध्र वि ॥ ५८॥

इति श्रीकोशीरंजनाख्ये श्रीकव्यारण्यवेभवे जगत्परायणाय नमः ॥ १ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 परमहंस्यसिद्धः सिद्धांतपद्धतिद्वारा ज्योतिषशास्त्रकारखेजरामनरेश्वर
 रक्षितखेजरामनप्रकाशो अक्षयः ॥ पृष्ठः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीकार्वल्याय ॥ देवदेव महादेवा नमो नमः ॥ स्तुतिस्तोत्रं स्तुतिं
 श्रुतां मां परमार्थतः ॥ १ ॥ तदा हि देवदेव शैलोकोक्तः ॥ पकारवं ॥ कोशीको
 शीसमस्तोषां कोशीयात्रे कृतो जगः ॥ २ ॥ तपस्विनां सप्तोषां मद्रूपीनामशो
 षतः ॥ स्वर्गपश्चिमसिद्धांतं निष्ठा निष्ठा पद्मं ॥ ३ ॥ अतस्तुतिस्तुतिस्तुतिं
 आत्मभानं रक्षयं ॥ वदमेकपथीशं भो मनाथ परमेश्वर ॥ ४ ॥

॥ श्रीकौशिकी विश्वेश्वर उवाच ॥ अतो देवि प्रवक्ष्यामीरु स्यादि रु स्य वं ॥
 ॥ सारासार तं रंसा रंसा वं सिद्धं तं निहाय ॥ ५ ॥ तव प्रीत्या वेदिष्यामीश्वरान् प्रो
 लव पुत्रे ॥ इति नन्दोपाविशो रगादंश्यं नं चरमवच ॥ ६ ॥ अन्ति यं नं चरं
 कायं दश्यं ब्रह्म देव दत्तं ॥ प्रितामूत्रं पुरापुरं मातामूत्रमिदं तनुः ॥ ७ ॥ शिष्टा मूत्रा
 लयं गात्रं इति निश्चि स्यामि सदा ॥ प्रयेक्षं रवर वं गात्रं दुर्गं इतं नं चरालयं ॥
 इति रं पक्षादि दिव्यान्तं नन्दं रगां व पृथार्थतः ॥ द्वितीयं दिवसे दृष्टं विष्टा गेष्टुम
 तं रं पुत्रः ॥ ८ ॥ तं रं यातं नं चरं गात्रं दत्तं नाहमिति स्थितिः ॥ मतं सर्वेषु सर्वत्र द
 द्वा नाहं चिदास्मिहं ॥ ९ ॥ एतं रं गात्रं रस्य विधि वरं मरुषीणां मतं नृणां ॥

१६॥

चतुस्रणां समर्थानां रक्तं श्रुत्वा पार्वती ॥११॥ ध्यात्वा देहं निराकारं परमाकाशं व
 सदा ॥ अंधु नेव ११ वेरिने दि लक्ष्मीं वा रं च लोप्य वत् ॥१२॥ ध्यात्वा ब्रह्म मयं गात्रं प
 रमानंदं विगाहं ॥ अंधु नेव ० कीलं त्र मं र वत् नृणां ॥१३॥ ध्यात्वा तत्त्व मयं गात्रं त
 स दं ब्रह्म विगाहं ॥ अ० अ यः कां तरा स शिव र ॥१४॥ निष्कृ ॥ रं ॥ ध्या ॥ स की ॥ आ य
 अनुमानं स्व रूपिण ॥ एका ग्रा ॥ आ ग्रा ॥ पि कुरा गुराणां गुरवे नमः ॥१५॥ अ यं रं स व
 विद्य स वं कुरुं उं ११ ये वं ॥ नृणां की ११ मं ग रा ॥ धि ॥ शं वि द्या रं जं न मं म्प हं ॥१६॥
 शी न शे यं ता त रा गा प्र का शं मुख पं क जे ॥ वि ली स द शि वं नं दे उं मिति ॥ ध्या ति र
 पि णि ॥१७॥ धि मा त्र रा धि पू र्णा य धि द्धु ना य धि दा र्म न ॥ धि द्धु प नि स मु क्ता

यम धु मं व न मा न मः ॥१६॥

तत्त्वनिष्ठसमर्थानां देहं चो मयं यं ११ वेत् ॥ ए क्य भा व मि दं गू ढं सर्व पा प ह न यं ११
 वेत् ॥१९॥ स्व दे ह स हि तं स्पृष्टं स र्थं वे व ल्य दं नृणां ॥ ब्र ह्म नि षा ब्र ह्म भा वं
 संग्रहं न प्र दर्शितं ॥२०॥ रा वं ११ ना वं तु क र्त्तव्यं दे हं ब्र ह्म मयं भ न र ॥ स्व य म व शि
 व स्पृष्टं ११ वे स वे न सं रा यः ॥२१॥ या व ॥ दु ग्रा सा भि मा न रू प व तं गे य थार्थ तः ॥
 ता व दं ११ भ व स्पृष्टं ११ ति व दं त डिं डि मः ॥२२॥ आ सा जा ति स्वा श्र मं स्वा श्र मिं
 च व शं कृ त्वा ११ मु च त ११ रा द्याः ॥ त द्वा नी त म हं दि वि कृ ॥ आ र ॥ स यं स यं
 मु च त शो ल क न्यां ॥२३॥ ध्या नं भा नं पां डि तं पां डि तं या दृ षं कृ त्वा मु च त भू त भि वु ॥

स्वयं विष्णोर्भवेत्तरां ॥ ३६ ॥ रूपातीतोस्तुराकारः सकारो मनवर्जितः ॥ स्मृतो ते तरा
मातृतिप्रोक्तं स्वात्मरामः प्रकीर्तितः ॥ ३७ ॥ इति श्रीको० व० विश्वेश्वरविश्व
लाक्ष्मिखंडकीश्रीको० कीश्रीया० त्रैलोक्यप्रकाशदीपिका स्वयं व्याथ
परि योगोपायतत्त्वनिष्ठा विचाररूपस्य जगत्परापूजा विनिरुद्धि इति व
द्वितीये नमः ॥ पटलः ॥ १ ॥ ॥ श्रीशिव ॥ ॥ १२ ॥

श्रीकीश्रीविश्वेश्वरस्वाय ॥ नादांतलेश जगत्परा नामरूपस्य साक्षिणो ॥
नारायणाय पूजायै नमः ॥ १ ॥ तैले धाराम विधिं दीर्घं वंतामि
नादवत् ॥

अथाचारं प्रणवेत्यागयसं वेदस्य वेदविद ॥ २ ॥ विचारं गलितस्येवा विज्ञांतल
भयतुं मे ॥ विना प्रयोन लभ्यंते जन्मक्रांति शोते रपि ॥ ३ ॥ सिद्धासनस्थाय
दिगंत रायनादांत विज्ञांतलवत्तरा य ॥ स्वर्गाभिभावाक्षयिदात्मकीयते स्म
नमो भगवत्पुरुषं गकाय ॥ ४ ॥ प्रवितं च भवयोरुपवर्षं मधुरवर्षं लं ॥ गच्छ
मेव स गच्छसंखि द्वाद्दुत विष्णुवत् ॥ ५ ॥ भिन्नमद्वांते यो पश्चात् पुनः पुनः पुनः
कथं भवत् ॥ न दृष्टं गतः पश्चात् पुनः पुनः पुनः कथं भवत् ॥ ६ ॥ दग्धकाष्ठं ततो
पश्चात् पुनः काष्ठः कथं भवत् ॥ तद्दृष्टं ॥ ७ ॥ दग्धं दहंततः पश्चात् पुनः दहंततः कथं
भवत् ॥ तद्दृष्टं ॥ ८ ॥ शब्दजालमिदं सर्वं धितो विज्ञांतमकारं ॥ विष्णुमूकालयेदं

शुद्धमिति तस्मिन् विज्ञांतमकारं ॥ १० ॥

अनित्यं न भवति कायं रागद्वेषालयं मनः ॥ क्रिमिकीटवत् न स्म विष्णुदुर्गंधं मलमृत्तवं ॥ १० ॥
 श्लेषमरुतैश्च कासां संभ्रानिधं च वरानने ॥ इति निश्चि यान्ता वान् स्तदा शिवमहा मुनिः ॥ ११ ॥
 सर्वे दिवा एषां चापारं निग्रहो धं कुतो हलं ॥ वीर्यनिग्रहं सिद्धांतं सिद्धो दार स्वपा
 तनं ॥ १२ ॥ ब्रह्मचर्यं तैश्चैव स्त्रियां यतीं द्राणां तपो धनैः ॥ योगीन्द्राणां मुनीन्द्राणां मह
 र्षीणां अशेषतः ॥ १३ ॥ त्रैलोक्यादीं ग्रहस्थानां वान् प्रस्तौ यती भजराः ॥ परमहंस्य
 दि मुख्यानां सर्वेषां च तपस्विनः ॥ १४ ॥ तपस्वीनां समस्तेषां उपायैश्च प्रदर्शितः ॥
 अतर्नादित्यो लक्ष्यानि मेघोन्मेषवर्जितः ॥ १५ ॥ यथा सा गोचरी मुद्रा सर्वतंत्र
 पुगोपितः ॥ अगोचरी तथा हं संश्रुतां न वं तथा ॥ १६ ॥ स्वचरीति य विख्याता पंच

तारवं

मुद्रा प्रकीर्तिताः ॥ अगोचरी दुर्दिष्टा तं हं संनास्ता प्रमेव च ॥ १७ ॥ शोभते केचन
 वामे ध्ये तारकं तुललाते के ॥ स्वचरीति स हं स्तो र पंच स्थाना प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥
 चित्तं लयतु र्वे यस्मिन् भावं गतं स रवं तनुः ॥ सर्वो गं रवं गतं हृदि मुद्रा न वति
 स्वचरी ॥ १९ ॥ एको गता गता चैव न यम इह ह्यप्यते बुधेः ॥ अत्र भाव तनु र्वो
 गं नि यमः परिकीर्तिताः ॥ २० ॥ नामरूप परिहो गाना दो गो रन मात्मनः ॥
 द्रव्यो द्रव्यो भयं मिथ्या प्रतीति प्राणा संयमः ॥ २१ ॥ स्वदेहं भूय ईदं स्थो प्रीति
 हारस्तु च्यते ॥ स्वदेहं मेव ॥ भावत्वा र्धधारणा र्धो निगद्यते ॥ २२ ॥ ब्रह्मैव
 न ब्रह्म विवर्त्यते न ध्यानं मुनिमं ॥ ध्यानं य सर्वदा लक्ष्म समाधिरभिधीयते ॥ २३ ॥

२०॥

नासने सिद्धसदृशं न तं त्रैलोक्ये वल्लोपमं ॥ न खेचरि स मं मुद्राननादसदृशो लयः ॥ २६ ॥
न नादसदृशो मंत्रं न जागृदृशं अयः ॥ न दुश्नसदृशं भावं न भूतो न भविष्यति ॥ २७ ॥
नादादीकारमुत्पन्नं नामरूपमशेषतः ॥ नादद्वारा प्रलीयं ते नामरूपा धरोपतः ॥ २८ ॥
सुषुप्तायां समन्तात् नैरेवेत्येव यद्वदन्तः ॥ सुषुप्ताश्च न्यलक्ष्यस्वप्नं रं धा ॥ २९ ॥
महापथं ॥ ३० ॥ एवं विज्ञानं वा न्योगी स मनस्वः सदाश्रुतिः ॥ वाचो रं न नो को
मध्यं मतिं के ते वसेयं ॥ ३१ ॥ अनन्तं वाचा वदति अनन्तं कर्मणा कृतिः ॥ स यो वे
दनिहितं गूढायां परमं व्योम नू ॥ ३२ ॥ नान्यः पन्था विद्यते उत नाया प्रजापतिः
श्वरतिगर्भे अंतः ॥ अजायमानो बहुधा विजायते ते स्य धीराः परिउत नंति सा

॥ २० ॥